

!! Izhaja vsak petek dopoldne. !!
Naslov: TRST - TRIESTE
CASELLA CENTRO 37
!! ali pa: Via Imbriani 9/III. !!
Izdaja: konsorcijska MALEGA LISTA

MALI TRST

TEBNIK ZA NOVICE

Stane: ena številka 25 stotink.
... Eno leto 10 lir ...
... Pol leta 5 lir ...
... Četrto leta 3 lire ...
... Štiri leta 20 lir ...
LJUBLJANA
IVAN PRESEL

Mali koledar.

Petek, 30. aprila: Katarina Sijenska, Marijan. — Sobota, 1. maja: Filip in Jakob, apostola. — Nedelja, 2.: Atanazij. — Ponedeljek, 3.: Najdba sv. križa. — Tore, 4.: Florijan (Cvetko), Monika. — Sreda, 5.: Pij, Irenej, Angel. — Četrtek, 6.: Judita. — Petek, 7.: Stanislav, škof; Gizela.

MALE NOVICE

Veseli pojavi.

Nabiranje članov za istrsko Mohorjevo družbo je imelo letos prav lepe uspehe. V neki župniji, kjer jih je bilo lani 54, oglasilo se jih je letos kar 128. Pa sploh je povsod število članov narastlo.

Smrtna kosa.

Dne 16. aprila je umrl v Muntrilju v Istri vpokojeni župnik Josip Bastijanič v 51. letu starosti. Od enajstotice hrvaških duhovnikov poreške škofije ostalo jih je torej samo še deset. Kaj bo?

Cerkvenim oskrbništvom tržaške škofije.

Vprašanje od bivše Avstrije rekviriranih zvonov še sedaj ni rešeno. Ker ima »Zbor« tudi to vprašanje v evidenci in je želi pospešiti in dovesti do povoljne rešitve, pošljite kolikor mogoče natančne podatke (število in težo) manjkajočih zvonov preč. g. župniku Andreju Furlanu v Sv. Križ pri Trstu - St. Croce di Trieste.

Starosta »Zbora«.

Novi konzul.

V Trst je dospel novi generalni konzul Jugoslavije, g. Vladimir Savič, dosedaj konzul v Münchenu.

Boj za življenje.

Minister Federzoni je imenoval posebno komisijo, ki bo imela nalogo preiskovati in nasvetovati, kaj bi lahko država ukrenila proti poganski razvadi omejevanja rojstev. Komisiji predseduje Cripsio Moncada, nekdanji tržaški prefekt. Komisija naj bi pogledala včasih tudi inserate v nekaterih časopisih. Tudi v fašistovski časopisje naj pogleda, bo našla marsikaj nečednega.

Le vkup, le vkup.

V Ljubljani so sklenili, da se združita skupaj dosedanja »Samostojna kmečka stranka« (Pucelj) in »Republikanska stranka« (Prepeluh). Združena stranka se bo imenovala »Slovenska kmečka stranka«. Držala bo z Radičem dokler bo močan, potem pa s kom drugim.

Podeštati.

Nekaj podeštatorv je že imenovanih v naši deželi. V Jablanici bo Nauta Evgen, v Jelšanah Bettoli Ezio, v Knežaku in Zagorju Gvidon Iaschi (izg. Jaski), v Bistrici in Trnovem Karel Ognibene, v Klancu Ivan Pečar, v Tinjanu pri Pazinu Jože Faltinar, v Boljuni Jože Terčič, v Kanfanaru Karel Roman, v Draguču Peteršek Miklavž, v Slumu Chiapetta Anton. V slovenskem delu dežele je g. Pečar edini Slovenec podeštata.

Papežev letopis.

V Italiji izide vsako leto poseben letopis ali shematizem, v katerem so popisane cerkvene ustanove. Pod papeževim sliko je tudi njegov vladarski naslov. Povedati je bil bolj kratek. Letos pa je v knjigi veliki register papeževih naslovov. Med temi je tudi sledeči: »Vladar cerkvene države«. Z objavo tega na sebi starega naslova je povedano fašistom, da papež vstaja na starem stališču Pija IX. in Leona XIII., da se Cerkev ne odpove kar tako pravicam do svoje države, katera ji je bila s silo ugrabljena l. 1870. Nekateri so namreč mislili, da je ta reč za vse čase pokopana.

Kako se roparji ustavili vlak

Dne 22. aprila ponoči ob treh je tolpa zakrinkanih tolovajev napadla v bližini postaje Turn-Severin na Romunskem Orient-Express. Vlak je vozil s hitrostjo kakih 75 km na uro, ko je strojevodja na nekem ovinku uzrl na tračnicah tri ženske, izmed katerih sta se dve delali, kot da sta pritekli na pomoč tretji ženski, ki je ležala kakor mrtva na železniški progi. Ženski sta imeli pri sebi neko svetiljko, in sta z njo dajali strojevodji znamenja, da naj ustavi vlak. In strojevodja je res tako storil. Nenadoma pa so ženske izvlekle revolverje in mu zagrozile, da ga ustrelje, če bo skušal pogrnati vlak. Obenem je iz neke bližnje goščave pri-

drvela tolpa roparjev, ki so bili oboroženi s karabinkami. Skočili so na vlak in pričeli strahovati potnike, katerim so odvzeli denar in vse dragocenosti. Tolovaji so bili nabrali že bogat plen, ko je nek policijski agent, ki se je nahajal na vlaku, planil v družbi nekaterih pogumnejših potnikov z revolverjem nanje in jih pogrnal v beg. Roparji so pustili plen, skočili z vlaka in pričeli nato streljati iz pušk. Potniki, ki so bili oboroženi, so odgovarjali na streljanje. Čez nekaj minut je vlak nadaljeval svojo vožnjo. Sodijo, da je bil kdo izmed roparjev ranjen, kajti iz goščave, kamor so se bili zatekli, je bilo slišati obupno stokanje.

Pomagajte.

Invalid Cucek Anton iz Gorenje Košane št. 18 je zbežal od doma. Revež je slaboumen. Pred par dnevi je bil v Sežani, kjer so ga karabinierji zajeli kaj nato pa izpustili. Sedaj je mogoče v Trstu, ali pa je zašel proti Istri. Nesrečnež je oblečen v črno-plavem jopiču, hlače iz vojaškega platna in nosi škornje. Ima črno brado in je star 42 let. Ljudi se zelo izogiba, ker se jih boji, zelo rad govori sam s seboj. Kdor bi ga videl, naj bo usmiljenega srca in naj ga izroči karabinierjem s prošnjo, da ga pripeljejo na njegov dom.

Cucek Franc, brat,
Gorenja Košana št. 18.

Spot eden manj.

Na Pregari v oprtaljskem dekanatu je umrl 19. aprila jondbtini dušni pastir Venceslav Folta. Bil je po rodu Čeh. Med istrskim ljudstvom je živel 35 let. Naj v miru počiva!

Thyssen.

Letos je umrl v visoki starosti Thyssen (Tisen), eden največjih industrijalcev na Nemškem. Ob začetku vojne je delalo v njegovih podjetjih 50 tisoč delavcev. Za svojo osebo je živel skromno in je storil za delavce, kar je bilo v danih razmerah mogoče. Bil je katoličan in je vero ne samo oddaleč »spoštoval« ali hvalil, ampak tudi živel po veri. Zato je zapustil dober spomin za sabo.

Pasja vera.

V Mariboru je neki gospodi poginil pes, ki so ga strašno ljubili. Krepanega psa so položili na poseben oder, katerega so bogato okinčali s cvetjem in venci. Dali so napraviti dragoceno ozaljšano krsto, v katero so krepnega psa položili. Nekateri člani družine so jokali. Psa so pokopali na vrtu z veliko svečanostjo. — Taki ljudje so preveč siti in zato se vedejo bedasto. Ali ne bi raje kaj drugega storili človeku?

Avtomobil za 150 dolarjev.

Ameriški avtomobilski kralj Ford je lansko leto izdelal čez 2 milijona vozov. Pri vsakem vozu je imel 47 dolarjev čistega dobička. To se mu zdi preveč in pravi, da bo ceno vozov še toliko znižal, da se bo dobil njegov avtomobil za 150 dolarjev, torej za 4–5 tisoč lir.

Danci so tiči.

Pruska dežela, v kateri prebiva tudi nekaj Dancev, je dala ti danski manjšini šolsko avtonomijo. Danci pa so proti novi postavi protestirali, ker niso z njo zadovoljni; oni zahtevajo kaj boljšega. To je res Indija Koromandija, srečna dežela, kjer smeš za svoj denar zahtevati belega kruha in lahko kos beraškega ovsenjaka odrineš.

Strel brez poka.

V Ameriki je iznašel Filip Carter revolver, iz katerega je možno izstreliti

kroglo brez vsakega poka. Ponudil je izanjdbo v odkup armadnemu poveljstvu. To pa je ni hotelo odkupiti. To je izumitelj tako razjezilo, da je začel na skrivaj streljati s svojim orožjem razne ljudi. Zločinca niso mogli najti, ker nikdar ni nihče slišal kakega strela. Naposled se je javil Carter sam ter rekel, da je to naredil iz jeze, ker mu niso hoteli iznajdbe odkupiti. Sedaj so iznajdbo odkupili, Carterja pa zaprli.

BELEŽKE.

Dva narodnjakarja. »Pučki Prijatelj« poroča o razgovoru, ki ga je dopisnik slišal na vlaku letos na Veliki četrtek. Dva »prava narodnjaka« sta se peljala iz Istre v Trst na neki edinjski sestanek. Menila sta se tudi o Narodnem svetu. Eden je vprašal, zakaj da njihova stranka noče pristati na osnutje Narodnega sveta. Drugi, ki je očitno več vedel, mu je odgovoril, da zato ne, ker imajo »klerikalci« na Goriškem in v Istri veliko premoč in če bi do Narodnega sveta prišlo, bi bilo konec tržaške vsemogočnosti. Če bi prišli na skupščino vsi duhovniki z dežele in če bi vsak le samo svojega mežnarja seboj pripeljal — tako je razlagal — že bi imeli »klerikalci« veliko večino, pa če bi tudi istrski liberalci vsi do zadnjega prihiteli zraven. Zato da edinjski ne marajo Narodnega sveta.

Evropsko. Če je človek velik politik, mož evropskega obzorja, finega čuta in lepih manir, mora včasih čudne reči popisovati. Boljše je biti plebejec in šestopličnik.

Dobro šolo je dal novoizšli »Preporod« tistim, ki prirejajo dramatične igre pri Sv. Jakobu. Drama »Za srečo« je tako ničvredna, da pravi o nji »Preporod«: »Je-li ta drama umetnost, poezija?... Za naš zdravi narod ne!« »Stepančičeva ni razumela vloge in veseli nas, da je ni razumela...« — Mi bi vprašali: Kdo je torej tisti degenerat, pokvarjenec, ki ostanke tržaškega slovenstva skuša vzgojiti za svinjak? O mili, mili, trikrat mili narod!

Judje in tisk. V Frankfurtu na Nemškem so Judje zborovali pred 50 leti. O tisku so tako govorili že takrat: »Če je zlato prva velesila tega sveta, je brez dvoma druga velesila tisk. Zato se moremo uresničiti naši načrti šele takrat, ko bomo imeli v svojih rokah ves tisk. Zato so judje dolžni delati na to, da v vsaki državi spravijo v svoje roke izdajanje dnevnikov. S pomočjo političnega časopisja moramo ustvarjati javno mnenje in ga voditi izključno po načelih naših zahtev. Na ta način bomo odstranili korak za korakom vpliv krščanstva na javno življenje.«

MIHEC: Ubili, zagrebi so Narodni svet: smejo se na grobu in plešojo.
JAKEC: V obeh goljufanega ljudstva se iskro srda krešejo.

Naloga žene v javnosti

V Rimu je zborovala mednarodna Zveza katoliških žen. Te žene so sestavile pri ti priložnosti delovni načrt za katoliške žene vsega sveta. Tu ga podamo v bistvenih potezah.

Za vero.

Katoliške žene naj zbirajo otroke in ljudi, ki so verski zanemarjeni, ter jih naj pripeljejo v katoliška društva, da dobe tam potrebnega pouka. V družini in društvi naj se trudijo vzbuditi versko življenje in naj vzgajajo ljudi, ki bodo znali braniti svojo vero. Ženske zveze naj skrbno opazujejo nasprotnike, ki hočejo ljudstvu vzeti vero in je moralno pokvariti ter naj to delovanje zabranijo. V npravnostnih vprašanjih so žene odločno zavzele stališče, ki ga določuje katoličanu vest.

Za dostojnost.

V vsaki deželi naj bo društvo, ki nadzoruje kino-predstave, gledališče, knjige, radio iz verskega in npravnostnega stališča. Nobena katoliška žena naj ne gre v teater, kedar se tam igra kaj nespodobnega in naj ne pusti tja svojih otrok. Katoliške žene naj podpirajo kinopodjetja, ki se zavežejo, uprizarjati samo spodobne stvari.

Katoliške žene naj imajo kaj poguma, da se ne bodo uklanjale modri. Gospoda naj daje lep izgled. Starši naj se zavedajo svoje dolžnosti, pri otrokih varovati od mladosti naprej sramežljivost.

Ženska v poklicu.

V vseh deželah naj se razmotriva vprašanje, kako se more ženski poskrbeti za službo. V službeni pogodbi naj se vpoštevajo načela krščanske pravičnosti. Ženska zveza naj pospešuje pristop k strokovnim zvezam, v prvi vrsti katoliškim, kjer teh ni, k tistim, ki niso pod vplivom kake politične stranke.

Ženska zveza naj vse svoje moči porabi v to, da članice spoznajo socialna vprašanja in podpirajo vse naprave, ki imajo namen sodelovati k rešitvi teh vprašanj.

Ženska zveza naj skrbi tudi za ženske, ki izven poklica sprejemajo delo, da se pomnožijo družinski dohodki. Naj se skrbi za delavke, ki delajo doma za mojstre ali tovarno.

V dobi, ko je vse nevarno in pod oblastjo prostozidarjev (framasonov), se čuti velika potreba katoliške inteligence, razumnosti. Zato naj ženske zveze podpirajo dijake, naj pomagajo, da bodo mogle študirati nadarjene deklice tudi na vseučilišču.

To so najbolj pomembne resolucije ali sklepi. Prinašamo jih, ker je potrebno, da o njih razmišljajo tudi slovenske žene in dekleta na Primorskem, zlasti v mestih.

Narodni svet pokopan?

«Goriška Straža» z dne 23. aprila objavlja pisma, ki sta si jih pisala poslanca Besednjak in Wilfan v zadevi Narodnega sveta. Iz teh pisem je očitno, da Wilfan in njegova stranka nočejo Narodnega sveta. Mi bomo radi pomanjkanja prostora v sledečem navedli samo bistvene dele teh pisem.

Besednjak piše Wilfanu.

Gorica, 9. I. 1926.

Velečenjeni gospod doktor!

Pooblaščen od naše politične organizacije, naj stopim v stik z Vašim društvom radi ustanovitve Narodnega sveta, storim to s pričujočim pismom in Vas vljudo naprošam, da bi mi hoteli sporočiti dan, ko bi se mogel sestati z Vami ali s katerim drugim pooblaščenecem vaše organizacije. Jaz sem prost od 15. do 18. januarja in pridem lahko tudi v Trst.

Želim, da bi se čim prej ustanovil med obema pol. organizacijama skupni obrambni organ in Vas pozdravljam z odličnim spoštovanjem.

Dr. Besednjak.

Wilfan odgovarja.

V Trstu, dne 13. januarja 1926.

Velečenjeni gospod doktor!

Kolikor je meni znano, ni nobene nove okolnosti, da bi se radi nje menjalo stališče Političnega društva «Edinost», kakor je bilo označeno z izjavo od 19. pr. m., niti, da bi se mogel smatrati za uresničenega tisti pogoj, ki ga je «Politično društvo «Edinost» postavilo v tej izjavi. Iz tega sledi, da bom mogel poslušati, kar mi želite sporočiti, le ad referendum, kot predsednik Političnega društva «Edinosti», ker se mi povoda, da bi Politično društvo «Edinost» mene ali koga drugega pooblastilo za kako pogajanje. Obžalujem, da sem zadržan, da bi prišel k Vam v Gorico. Če želite po gornjem pojasnilu govoriti z menoj, Vas prosim, da pridete k meni v soboto predpoldne, od 9—12.

Z odličnim spoštovanjem

Dr. Josip Wilfan.

Malo pojasnila.

«Edinost» je dne 19. decembra 1925. prinesla dolgo izjavo svoje stranke. V tisti izjavi si ni upala naravnost reči: Mi nočemo Narodnega sveta. Zato je tako zavela: Mi bi žele bili za Narodni svet, ako ne bi bile na vodstvu goriške organizacije neke slabe osebe. Če se te osebe «poboljšajo» ali pa zapodijo proč, potem bi morda že šlo.

Pri teh pogojih je torej Wilfan vztrajal tudi še v zgoraj navedenem pismu z dne 13. jan. t. l.

Wilfan piše: «Če želite po gornjem pojasnilu govoriti z menoj...» To se pravi: Ali še ne razumete, da jaz nočem Narodnega sveta? Pa če že hočete priti v Trst na uro gledat, zastran mene lahko pridete.

Goričani še ne odnehajo.

Wilfanovo pismo je v fini obliki vsebovalo žalitve, za katere se pa «malopridne osebe» v Gorici niso zmenile. Zato je Besednjak še poskusil in pisal Wilfanu iz Gorice dne 10. februarja. Besednjak priha na dan že z bolj določenimi predlogi.

«Za našo organizacijo je Narodni svet velika narodna zadeva in zato smo sklenili, da poskusimo vse, le da se Narodni svet res ustanovi. Sprejememo tudi «poslušanje» in Vam pošiljamo naše pismene predloge, da jih predložite Vašemu odboru. Radi jasnosti in točnosti je boljše, da imate v rokah pisan in obvezen dokument.

1. Narodni svet med vašo in našo politično organizacijo se ustanovi na podlagi medsebojne enakopravnosti. Kar zahtevamo mi zase, priznavamo tudi vam, in kar zahtevate vi za svojo organizacijo, priznavate tudi naši.

2. Narodni svet se ne bo pečal z osebnimi in političnimi spori, ki so se primerili pred njegovo ustanovitvijo.

To sem Vam hotel sporočiti in Vas prosim, naj se Vaša organizacija čim prej izjavi, ali se s tema dvema načeloma strinja, zakaj ako ju sprejme, bo Narodni svet nemudoma ustanovljen.

Naprošam Vas, da bi bil odgovor jasen in točen, kajti skupni nadstrankarski obrambni organ je tako resna in velika narodna zadeva, da je treba pač o njej zelo določno in jasno govoriti.

V Trstu zavračajo.

Na te razločne besede niso vedeli, kaj bi. Odlašali so odgovor tako, da je moral Besednjak še enkrat vprašati in je pisal Wilfanu dne 19. marca med drugim to:

«Preteklo je že več mesecev, odkar javnost pričakuje, da jo obvestimo o uspehih pogajanj ali razgovorov med vašo in našo organizacijo, a še zmerom je ta velika zadeva neodločena.

Vsaki dan opažamo pri političnem delu nujno potrebo po skupni nadstrankarski organizaciji. Velika narodna zadeva, ki tirja danes skupno organizacijo, je na primer najnovejša preganjanje učitelstva...

Naprošam Vas torej nujno, da odgovorite že končno na naše predloge.

Wilfan zopet zmerja.

Z dnem 1. aprila je Wilfan poslal slednjič odgovor, da Narodnega sveta ne mara. Kot razlog zopet navaja «žleht ljudi», s katerimi da ne more vkup. Ti «žleht ljudje» se «poboljšati» nečejo, odstopiti

Amerika in Italija.

V ameriškem senatu so se že dolgo časa ravsali, ali naj se podpiše ali ne podpiše pogodba z Italijo za plačevanje dolga. Slednjič je zmagala vladna stranka in pogodba je dobila potrjenje od večine senata, kakor je to po ameriški postavi potrebno, da bo res veljavna. Italija je s tem dosegla političen in gospodarski uspeh, kajti priznati je treba, da so Amerikanci veliko odpustili. Računajo, da je odpuščenih 80 odstotkov in bo Italija plačevalo samo 20% celega dolga.

Tudi Francozi so se baje že pogodili z Ameriko glede svojega dolga. Njihov dolg je večji. Pa ker so tudi močnejši in bogatejši, jim je baje Amerika odpustila samo polovico ali 50% dolga. Pa se bodo vseeno močno potili, predno bo ves denar skupaj.

Za kolonije.

«Kolonije» so, kadar je govor o veliki politiki, ozemlja v tujih delih sveta, katerim gospodarijo Evropejci. Največ kolonij ima Anglija, katera ima Indijo, Avstralijo in Kanado ter poleg teh še polno «drobiža» vsake velikosti. Druga kolonialna država je Francija. Ona ima Tunizijo, Alžirijo, vso puščavo Saharo in vojsko za Maroko, vojsko tudi za Sirijo. Ima tudi otok Madagaskar, ki je sam tako velik kakor cela Francija doma. Poleg afriških posestev pa ima Francija še Anam v zadnji Indiji in mnogo otoškega drobiža ter primorskih mest. Rusija ima za svojo kolonijo velikanske prostore v Sibiriji, se meša v kitajske zadeve in stega roke na angleško Indijo.

Italija kot velesila ima razmeroma malo kolonij. Ima v Afriki troje ločenih ozemelj: Tripolitanijo ob Sredozemljem morju, Eritrejo ob Rdečem morju in Somalijsko, katera leži ob valovih Indijskega oceana.

Kaj pa Nemec?

On je imel pred vojno veliko posesti zlasti v Afriki. Med vojno je vse to Anglija zasedla («v imenu zaveznikov»). Po vojni so plen tako delili, da je Anglež obdržal zase, kar je hotel imeti, drugo je dal Francozu in odrajal Italijo z lepimi obljubami. Za majhen košček, deželo Džuba, se je morala Italija do lanskega leta prepirati in rvati z Angleži.

pa tudi nečejo. Zato edinjaši, ki so «pridkani», nočejo Narodnega sveta. Pač pa bi z istimi «malopridneži» v posameznih slučajih sodelovali in jih ne bi nič vest pekla, da sede z «dumpeži» skupaj za isto mizo.

Taka je vsebina Wilfanovega pisma za Velikonoč. Z «lumpi», «izdajalci» in «----» bi se vsedel vkup le za toliko, da bi natrosil narodu peska v oči, češ da ni proti sodelovanju — v istem pismu pa trdi, da sodelovanja v Narodnem svetu ne mara.

Zadnje pismo.

Dne 18. aprila je poslanec Besednjak poslal zadnje pismo Wilfanu. Med drugim piše tako:

«Pooblaščen sem, da mirno, toda prav odločno zavrnem žaljivo vsebino vaše izjave in da izrazim obonem naše obžalovanje, da ste odklonili radi osebnih vprašanj Narodni svet, h kateremu nas silijo zelo nujne, stvarne potrebe našega naroda».

*

To je bistvena vsebina tozadevnih pisem. V celoti jih je objavila «Goriška Straža» dne 23. aprila. Kdor jih želi citirati cele, naj piše po dotično številko Straže. Naslov: «Goriška Straža», Gorica, Gorizia - Via Mameli 5. (Priloži znamko za 40 stotink).

Svojo objavo zaključuje poslanec Besednjak tako-le:

«Prepričan sem pa, da pride čas, ko bo volja ljudstva premagala vse zapreke in si bodo množice znale izvojevati Narodni svet proti posameznikom, ki ga ovirajo».

Kako je s politiko

Nemške kolonije so si zavezniki razdelili v jerobstvo ali «mandat». Sedaj torej tudi Italiji zahteva zase kak «mandat» ali jerobstvo nad kakšnim boljšim kosom nekdanj nemških kolonij. Sicer pa tudi Nemčija sama zahteva nazaj vsaj en del bivše kolonialne posesti, češ da drugače ne bo mogla živeti. Zdi se tudi, da sta Italija in Nemčija v dogovoru, da bi dobili vsaka nekaj. Angležem je nekam težko, da bi kaj odstopili, še bolj zapeti so Francozi. Toda če bosta Nemčija in Italija držali trdno skupaj, se bo vendar nekaj izbilo.

POLITIKA V JUGOSLAVIJI.

Radič se kesa.

Zadnjič smo poročali, kako je ministrski predsednik Uzunović spraval Radiča iz vlade in napravil razdor med njegovimi poslanci. Radiču je bilo takoj žal, da je spet enkrat preveč govoril in začel je brz nazaj porivati. Sklical je v Zagreb sejo vseh poslancev in strankinih odbornikov. Pokazalo se je, da je velikanška večina poslancev ostala zvesta Štefanu. Izdajalca Nikič in Šuperina sta obdržala v novem klubu le osem glav, ako štejeta tudi sebe vmes. Zbor v Zagrebu je odpustil Radiču vse napake in mu dal prosto roko maj dela politiko, kakor sam za bolje spozna.

Usmiljena srca.

Radikalci so prišli do spoznanja, da z Nikičem in Šuperino ne bo nič profita. Vladi nedostaja večine. Vrh tega je še ta nevarnost, da se napravi razkol v radikalnem klubu samem in potem bi še več manjkalo do večine. Brez večine pa vlada ne more biti. Pašičeva stranka pa ne zapusti vladnih klopi za nobeno ceno.

Da zamorejo tedaj radikalci ostati na vladi, so prisiljeni vzeti zopet Radičevo stranko v svojo milost. Brž ko so videli, da Hrvatje ne zapuste Radiča, so se začeli radikalci z njim pogajati. Stavili so le ta bistveni pogoj, da Štefan sam ne bo minister. On se je na to udal, le toliko je zahteval, da tudi Nikič in Šuperina izgineta iz vlade. V ti reči pa radikalci ne popuste radi, zato nova kupčija še ni prav dodobra sklenjena.

Pašič in Jovanović.

Radikalna stranka je imela ravno ta čas hude dneve. V očitnem sporu sta se

lasala najodličnejša prvaka stranke: Nikola Pašič in Ljuba Jovanović. Ta poslednji je v državnih rečeh bolj spravljen in spreviden, dočim je Pašič nepopoljšljiv centralist, ki ne krene za las od svoje staromodne državne politike. Drugi razlog spora pa so nečedne kupčije in milijoni Pašičevega sina. Jovanović je bil začel pomalem to perilo razvešati in prišlo so na dan hude reči. Pisali smo že o tem, da Pašičev sin Rade dolguje na davkih 30 milijonov. Govori se potem o veliki slepariji, katero je naredila naka petrolejska družba, katera je varala državo menda tudi za okroglo 30 milijonov. Poleg teh velikih mešetarij prihajajo na dan celi registri majhnih goljufij in tatvin na škodo državne blagajne. Jovanović je očital Pašiču, da vse take reči dopušča, ker nima srca, da bi svoje otroke okrcal po dolgih prstih in ker je vedno obdan od hinavskih prilizovalcev, ki mu prikrivajo resnico in ga šuntajo proti poštenim ljudem. Pašič sam pa da je prestar, da bi še mogel uspešno vladati državo v novih razmerah.

Marš ven.

Na take očitke je Pašič sklical na sejo širši glavni odbor stranke. Na seji je dolgo govoril o svojih zaslugah za državo, pozneje pa je bral levite svojemu tekmeču Jovanoviću. Zahteval je, naj bo Jovanović izključen iz stranke ter ga je kar podil ven. Jovanović se je sicer zagovarjal, a je propadel. Stranka je glasovala proti njemu. Le ena tretjina odbornikov se je vzdrževala glasovanja. Tako je Jovanović izključen, kakor nekoč Protič, pozneje Nastas Petrovič. Pašiča bo zmagala samo smrt, ki je pa še daleč, kajti on pravi, da so vsi moški iz njegovega sorodstva dočakali 100 let. On je namreč doma na bolgarski meji in Bolgari so znani kot sivi očaki, ki umirajo le zaradi splošne postave, ne pa zaradi bolezni ali nerboze.

Naša pošta.

Št. 82. Pravico, delati prošnjo, imate gotovo. Če boste kaj dosegli, pa ne moremo naprej napovedati. Ako ste doslej imeli pravico do drv ali listja ali paše ali kaj takega, vam po zakonu čisto gotovo ostane, a priglasiti jo morate. Prošnjo napravite, kakor veste; glavno je, da se priglasite v zakonitem roku do 6. junija.

A. Cek, Cleveland. Naročnine nismo prejeli.

Sch. J. Proti odpovedi stanovanja se pritožite na županstvu ali na podprefekturi. Pred 1. julija Vas na noben način ne more vreči ven, ako redno plačujete, potem pa tudi ne brez pravilne odpovedi.

Darovi za „Mali List“.

Neimenovan 1 L. Fr. Švara za bodrilo 10 L. N. N. 5 L. N. N. 1 L. Vsem Bog plačaj.

Zobozdravnik
dr. D. Sardoč

Špecialist za ustne in zobne bolezni perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira v Trstu

vla M. R. Imbriani 16, I.

(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

Sever & Co
TRST

Via Machiavelli, 20

prodaja semena krmilne

pese kakor tudi vaa druga

krmilna, zelenjadna ter cve-

lična semena, garantirana, čista, prve vrste

po konkurenčnih cenah.

Kaj nam z dežele pišejo

OB 25-LETNICI «ČITALNICE» NA PONIKVAH.

Danes je društvo za primorske Slovence, tako važen činitelj, da je naša dolžnost, da spregovorimo ob priliki srebrnega jubileja «Čitalnice» na Ponikvah, nekoliko obširneje.

Kakor so videli ustanovitelji društva pred 25 leti, potrebo ustanavljanja «Čitalnice», tako danes občutimo še silnejšo potrebo po takih društvih. Tedaj so bila društva bolj za zabavo, danes pa za izobrazbo. Danes se bodo morala naša društva spremeniti v nekake učilnice za mlade naraščaj, ko izginja iz naših šol materni jezik. Naša društva bodo morala to nadomestiti, kar nam je šola vzela. Zato pa bi se morala ne le mladina, tudi starejši sprijazniti z društvom in pri njem sodelovati.

Ker smo se namenili na tem mestu pisati o jubileju, naj preidemo k stvari.

Leta 1901. se je nekaj moških in fantov zbralo skupaj in ustanovili so «Čitalnico». Od prvega ustan. odbora, danes živijo samo še dva: Jakob Spik (p. d. Hribar) in Miroslav Logar, učitelj v Soči. Obeh se društvo s hvaležnostjo spominja. Gorečnost prvega odbora je še danes občudovanja vredna, le žal, da takrat ljudje še niso pojmovali pomena in namena prosvetnih društev. Člani so bili ponosni na svojo «Čitalnico», a ta jim je nudila le časopise in takrat običajni ples. Nekako v desetem letu obstoja «Čitalnica» sta vpeljala v društvo takrat službujoča učitelja Bogataj in Komel (ki ju tudi že krije hladna zemlja) petje in dramatiko. Z vnetjem so se člani oprijeli obojega in leta 1913, je nastopila «Čitalnica» s svojim zborom in v igro na odru.

Kot drugod, tako že svetovna vojna ustavila delovanje v društvu. In tako je društvo spalo vse do leta 1922.

Leta 1922. se je društvo obnovilo, in osnovalo knjižnico in to oboje s prizadevanjem preč. g. vikarja Bele-ta, sedaj dekana v Kanalu, in s sodelovanjem takratne učiteljice gđe. Kendra.

Knjižnica danes izvrstno deluje, malokje se toliko čita, in šteje okrog 300 raznovrstnih knjig. «Čitalnica» je z obnovitvijo nastopila novo, resno pot za izobrazbo svojih članov, katerih število danes znaša nad 70.

Čitalnica je v teh letih mnogo storila za pravo omliko, napredek in izobrazbo. Posebno zaznamujemo lepe prireditve, zabavne večere, predavanja in delovanje knjižnice. Priredila je pa tudi več lepih izletov na naše gorske velikane. Tako je prav; naše članstvo moramo seznanjati z lepoto domačije.

Svoj jubilej je «Čitalnica» slovesno proslavljala na preteklo «Belo» nedeljo. Ker se je pevski zbor razpršil na vse vetrove, je «Čitalnica» za sodelovanje povabila iz Gorice «Godbeni krožek». Le-ta je igral že pri sv. maši g. dekana Bele-ta, ki je prišel pogledat svoje bivše duhovljane, zlasti čitalničarje. Med sv. mašo se je društvo in duhovnija posvetila presvetemu Srcu. Takoj po maši je v slavnostno okrašenem društvu pozdravil v imenu Prosvetne Zveze g. zvezni tajnik prof. Terčelj, ter izročil društvu častno diplomu.

Popoldne pa so mladi igralci nastopili na odru. Godba «krožka» je tudi igrala na odru in med odmorom. Nad 400 udeležencev se je zbralo z vseh strani. Igrali so kmečko igro «Užitkarji» in za nameček lepo burko. Ako upoštevamo, da so skoraj vsi igralci prvič na odru, moramo priznati, da so povsem dobro pogodili svoje vloge. Brez kritike pa ne igrajo niti mestni igralci.

Cela slovesnost je izpadla prav lepo, daši je za zaključek slavnostnega dne bil v bližnji gostilni ples. Vsaj ta dan bi bil lahko odpadel, pa kaj hočemo, gostilničarji pač molzejo tedaj, kadar imajo za to ugodnost. Zato pa društva, tembolj na-

povejte boj vsem slabim izrastkom in razvadam, svoje delo za izobrazbo pa podvojite, ker časi so resni.

Ti pa draga «slavljenka», delaj, razcvitaj se v ponos članom, mladini v napredek, narodu v korist, naprej neustrašeno in krepko, da boš praznovala v še večjem sijaju svoj zlati jubilej.

N. Ivanov.

S KATINARE (Zakasnelo).

Dolgo smo se že veselili dneva, ko dobimo nove zvonove. Spoznali smo, da nam jih vlada ne bo dala in tudi ni upanja, da bi jih dala, pa smo začeli na vzpodbudo g. župnega upravitelja sami nabirati prispevke. Na oljčno nedeljo morajo biti na Katinari — smo rekli. In res so bili. Teden pred oljčno nedeljo se je vse pripravljalo na to slovesnost. Dekleta so poskrbela za cvetje in okrasje vozov in zvonov. Šolski otroci so pletli vence, fantje postavili slavo-loke, moške in žene so pomagale. To je bilo živahno tiste dni. Slednjič je prišla oljčna sobota. Ob 5. uri popoldne so pripeljali na dveh prav lepo okinčanih vozovih naša nova zvonova. Mali zvon pokrit ves z belim cvetjem je peljalo par krasnih belih konj, veliki zvon ves v rožastih nageljnih pa dva para rjavih konj. Vozova so spremljale ob straneh dekleta in žene v narodnih nošah. Velika množica ljudstva je čakala zvonova pri Lovcu. Ko sta prispeela vozova, je zaigrala godba združenih društev. Sprejel je nove zvonove g. župni upravitelj s starešinami, strežniki in šolsko mladino. Cerkveni pevci so zapeli «Ko dan se zaznava», nakar se je sprevo začel pomikati ob igranju godbe in streljanju min v kamnolomu nad Katinaro. Na oljčno nedeljo popoldne pa je blagoslovil zvonova monsinjor Slavec ob asistenci dekana Zinka, g. Škabarja in župnega upravitelja Leilerja. Kumovali so zvonovoma: enemu znana narodna dvojica Gradišar od Sv. Ivana, žal, da g. Gradišar vsled bolezni ni mogel osebno kumovati, zastopal ga je njegov prijatelj g. Jakob Kavčič iz Ljubljane; drugemu pa so kumovali domačini iz posameznih frakcij župnije in sicer za Katinaro-Lonjer gđe. Irma Čok, učiteljica in g. Karlo Čok iz Lonjera št. 53, za Rocol gospa Marija Kocman r. Slamič, sestra monsr. dr. Slamiča, za sv. Mar. Magdaleno gđe. Pepca Cerkvenič in g. Ivan Furlani. Pred blagoslovom je imel msgr. Slavec pred cerkvijo krasen govor o pomenu zvonov. Dasi je bilo vreme neugodno, vendar je prisostvovala slovesnosti velika množica ljudstva. Toliko ljudstva na Katinari že dolgo ni bilo. Po blagoslovu je bila v župnišču botrinja, ki se je vršila nad vse domače in prisrčno. Sploh so oba dni potekla slovesnost v najlepšem redu. Povsod je vladal mir in resnost. Ne bi bilo prav, da bi se ob tej priliki ne spomnili tistih, ki so za tem lepšo svečanost pokazali svojo požrtvovalnost. Zahvaliti se moramo botrom, ki so kumovali zvonovoma, dekletom in ženam, možem, ki so pomagali, kjer je bilo treba, fantom za slavo-loke, voznikom, ki so brezplačno pripeljali zvonove, zidarjem, ki so ravnotako brezplačno žrtvovali dva dni, da so pripravili vse potrebno v zvoniku in spravili zvonova na mesto, pevcem za petje in godcem za godbo. Naj vam bo izrečeno naše priznanje in najtoplejša zahvala!

V ponedeljek sta bila zvonova že na mestu, zvoniti pa sta začela šele na Veliko soboto pri «Gloriji». Kako težko smo čakali velike sobote! Jutranja služba božja se je vršila tiho. Ko je pa zapel mašnik «Glorijo», so se orglje in zvončki v cerkvi oglašili za par trenutkov, nakar je nastala tišina v cerkvi. Tedaj pa zadoni glas velikega zvona in za njim se oglašita še druga dva. Bilo je res ganljivo in ni čudo, če so se komu pojavile v očeh solze. Zvečer so pri procesiji prav prijetno pritrkavali in na Veliko nedeljo in ponedeljek se jih kar nismo mogli na-

slušati. Tako lepo že dolgo nismo uživali praznikov.

Oba nova zvonova imata lepe glasove in se ujemata z glasom starega zvona. Veliki zvon tehta 1342,50, manjši pa 398 kg. Tudi zunanje sta prav čedno izdelana. Moramo izreči priznanje tvrdki Lapačna pri Sv. Ivanu, ki se je v resnici potrudila, da nam vsestransko ustreže.

NABREŽINA.

Prejšnji petek se je pri podjetju «Cava Romana» zgodila smrtna nesreča. Ivan Pertot, 24 leten, je šel na dvigalo (žerjav), s katerim se dviga kamenje iz jame. Po nesreči se je dotaknil električnih žic in električni tok ga je usmrtil na mestu. Skušali so ga z umetnim dihanjem spraviti k zavesti, prišel je tudi zdravnik, a bilo je prepozno. Nesreča se je zgodila okoli 5. ure popoldne. Potem so ga morali pustiti celo noč na dvigalu in šele, ko je komisija izvršila ogled, so ga smeli prenesti domov. V nedeljo ob štirih popoldne je bil pogreb ob veliki udeležbi ljudstva. Sprevoz je bil dolg približno od domače hiše gor do ovinka pri Tomažu Grudnu. Nosili so 8 vencev, katerih 4 je dalo podjetje «Cava Romana»; enega, menda najlepšega so darovali fantje, enega dekleta. Pevski zbor je zapel na domu «Vigred», v cerkvi «Blagor mu», na grobu pa «Nad zvezdami». Godba je igrala izbrane komade, izmed katerih se odlikuje Pahorjeva «Rodoljub». Petje je vodil g. Avgust Tance, godbo pa g. Josip Devetak. Bil je impozanten pogreb, s katerim so Nabrežinci pokazali svoje sočustvovanje z nesrečno družino. (Pograjati pa moram, da občinstvo v sprevozu ne gre v vrstah po 4 in 4, ampak vse zmešano kakor ovce. Naj-bi se tega odvadili). Pohvalno moram omeniti še g. Villa Santa, ki se je v imenu podjetja v ganljivih besedah poslovil od rajnika; žal da niso vsi razumeli. Ti pa, dragi Ninčko, počivaj v Bogu, ki naj Ti bo milostljiv sodnik!

PODSTENJE pri Bistrici.

Bubnič Anton, posestnik iz Podstenj št. 8, je bil zaposlen na postaji Trnovo-Bistrica pri lesnem veletrgovcu Viktorju Tomšiču. Dne 23. aprila se je med delom spotaknil in padel. Veliko drvo mu je padlo na roko ter mu jo zlomilo. Drugi dan je moral takoj v reško bolnišnico. Želimo, da bi kmalu okrevale.

KOBJEGLAVA.

Tukajšnje «Prosvetno društvo» priredi na Binkoštni ponedeljek dne 24. maja veselico z bogatim vzporedom. Tem potom prosimo sosednja društva, naj bi to vpoštevala s tem, da ne bi ta dan imela nikakih prireditev. Natančen vspeled naše veselice objavimo pravočasno.

Sv. KRIŽ pri Trstu.

Letos je 1600 let, odkar je cesarica sv. Helena našla sv. križ Jezusov. Ker je tukajšnja župna cerkev posvečena najdenju sv. Križa, zato se bo ta stoletnica pri nas praznovala z izredno slovesnostjo. V ponedeljek 3. maja bo zjutraj slovesna sv. maša, zvečer pa okoli 7. ure slavnostna procesija s svetinjo sv. križa. Po končani procesiji bodo zažgali umetalne ognje, katere je daroval neki Križanec zelo naklonjen dobrotnik. Tržačani, ki bi hoteli videti to slavnost, morejo porahiti vlak, ki gre iz Trsta ob 6.15 zvečer in se morejo že vrniti isti večer z večernimi vlaki ob 10.30 in 10.45.

MEREČE pri Bistrici.

Dragi «Mali list»! Oprostite slabi pisavi, ker imam trdo kmečko roko. Vendar se želim oglašiti. Najprej moram pohvaliti dekleta iz Marijine družbe, ki so imele na 18. aprila igro. Za 2. maja so napovedale še dve igri. Čast gre še posebej podstenjski učiteljici, ki jih je učila in dobro naučila. — Fantje pa tudi niso odzadaj. Iz naše vasi se jih je 7 vpisalo v mladeniško Marijino družbo v Trnovem. Da bi le pogumno vztrajali na dobri poti!

(Nadaljevanje dopisov na IV. str.)

Po čem je lira?

Dne 28. aprila si dal ali dobil:

za 100 dinarjev — 43.50 L.
za 100 č. kren — 73.50 L.
za 100 fr. frankov 83.25 L.
za 100 šilingov — 347.— L.
za 1 dolar — 24.70 L.
za 1 funt — 121.— L.

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od
15. do 19 ure

Ljudske cene.

V Narodnem domu v Podgradu

se pije dobro in ceneno istrsko vino prve vrste po L. 3.60 in 4 L. liter. Prvo vrstni «vermut» po L. 8., «maršala» po L. 10. Na debelo iz gostilne na dom:

vino od 5 litrov naprej à L. 2.70
vermut » » » » » 6.70
maršala » » » » » 7.—

Predno prodaste

KOŽE

Kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine, kakor tudi domačih živali, vprašajte za ceno.

Franc Stres, Kobarid

Zaloga usnja in raznovrstnega obuvala, na drobno in na debelo. Blago prvovrstno; cene take, da se ni hati konkurence.

Dr. SANDRO RIZZATTI

SPECIALIST

za bolezni ušes, nosa, grla.
Asistent dunajske klinike.
Sprejema od 11-12 in od 3-4.
GORICA, v. Mameli (v. Scuole) 5.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.
KRUNE plačuje višje kot vsi drugi.
ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

JAKOB ŠULIGOJ

Prvi in edini slovenski

urar in zlatar v

GORICI

Gospodska ulica 19

Priporočam svojo veliko zalogo vseh vrst ur, zlatenine in srebrnine, vse po nizkih cenah.

Dr. R. Zaletel

Zdravnik za kirurške in ženske

bolezni, sprejema od 8-12 ure

dop. in od 2-4 ure popoldne

v Kozleku, II. Bistrica

Občina Materija

V smislu sejnega sklepa z dne 27. dec. 1924. potrjenega po pristojnih oblasteh, ustanavlja se v Materiji začeni z majem 1926. - mesečni semenj za živino in druge predmete in sicer na 14. vsakega meseca.

Ako pride ta dan na praznik, tedaj se semenj vrši naslednji delavni dan.

Župan:

RIHARD bar. MARENZL

RODIK.

Lepe spomladanske dneve smo dočkali, kateri so nam prinesli veliko dela na polju, na travnikih in v gozdu. Pa delo je nam kratkočasno, ker smo trdi kot skala. Manj so nam všeč vsakovrstni iztirjevalci, ki eden drugemu vrata drže. Prišli so pretekli mesec neke zastanke tirja ter nam še zraven naložili globo. Pa tudi ta nadloga nas ne bo potlačila. Začeli smo misliti, kako bi si izboljšali svoj položaj. Sklenili smo se poprijeti z večjo vneemo ovčjereje; nekateri so že ovce imeli, drugi so jih sedaj nabavili. Dobili smo skrbnega pastirja, kateri si prizadeva za živino in še druge spodbuja. Je pa žal tudi nekaj zagrizencev v vasi, kateri bi radi pogoltnili kar cele gozde in ker jim mi branimo, pa hočejo oni nam zabraniti živino. Pa se bo že tudi ta stvar razčistila o pravem času. Vaščan.

BORŠT.

Piše nam kmečki fant z dnem 21. aprila: Bilo je neki večer sredi tega tedna, ko sem se vračal s štirimi drugimi fanti nič hudega sluteč skozi Boršt. Spremlili smo namreč nekega tovariša, ki je odhajal k vojakom. Pri gostilničarju Petarosu, po domače «Pri Leni» smo spili par litrov vina in se tako malo korajžni vračali proti domu. Naenkrat se je vsulo za nami kamenje kakor toča, ne vem odkod; k sreči ni zadelo nikogar. Pomislite malo: ako bi recimo prišlo pet ljudi iz kakega drugega kraja (mestni ljudje hodijo vsako nedeljo po naših vaseh) in bi takole v temi začelo leteti nanje kamenje, le kaj bi o nas govorili! Pa še domač človek ni varen. Vprašam dotične, ali žive z glavo v žaklju? Zaenkrat naj bo; drugič si bomo bolj natanko ogledali tiste «mi smo mi».

SMRJE pri Bistrici.

Na velikonočni ponedeljek o petih je začelo goreti pri Alojziju Kovačiču. Zgoraj je hlev, lopa in skoraj vse orodje. Ker je bil praznik, so bili k sreči ljudje pri rokah. Sreča je tudi, da ni pihalo. Na pomoč so prihiteli ljudje iz bližnjih vasi. Zahvaljujemo se vsem za izkazano pomoč, domačinom in tujcem, posebej še dekletom s Prema, ker so tako hitelo nositi vodo. Le nekatere s «prtošelnimi» so se bale ognja. Drugo je vse ponavadi. Za Božič, za pust in tudi zdaj smo brez pleša ostali zdravi in brez morčij korajžni. Tudi ena poroka je bila v vasi in tako je vse prav. Pozdrav Mihecu in Jakcu.

VREME.

V nedeljo 18. aprila smo imeli v naši fari pomenljivo slavnost. Blagoslovljen je bil kip presv. Srca Jezusovega in ob njem slovesna posvetitev cele fars. Nato je bila procesija s kipom, ki so ga nosili fantje in mu tvorili častno stražo s svečami. Da smo se farani zavedali veličastnosti tega čina je pričala obilna udeležba h kateri so pripomogli še številni okoličani, ki jih tudi nestalno vreme ni ustavilo. Slovesnost je potekla v občno zadovoljivost, le pomanjkanje discipline pri vremskih procesijah je že itak znano.

Kip je lepo umetniško delo g. Franca Goršeta, brata č. g. župnika. Naša cerkev, ki je že itak znana po svoji lepoti, je s tem delom precej pridobila. G. Francetu za prijazno naklonjenost priskrba hvala! Iskrena hvala tudi fantom, Matiju Tomincu in Ludviku Prunku, ki sta napravila pripravno nosilo, in ostalim, ki so nosili i svetili ter dekletom za okrasitev oltarja, in slednjič vsem, ki so pripomogli k slovesnosti. Kip je vstavljen na moški strani v oltar sv. Mihaela.

PODGORJE.

Na dopis v zadnji številki smo dobili od druge strani nasprotna pojasnila. Da starešina sedi v gostilni, je naravno, ker je on gospodar gostilne. Kam pa naj gre? Da ni duhovnika, tudi niso krivi starešini, ampak splošno pomanjkanje duhovnikov, ki se čuti tudi drugod, ne samo v Podgorju. Priobčujemo z željo, naj bi se vsi dopisniki točno držali resnice, da se ne bo nikomur krivica delala.

Uredništvo.

IZ DOLINE.

Dne 25. aprila se je vršila v Dolini blagoslovitev in predaja zastave, ki jo je ljudstvo s prostovoljnimi darovi nabavilo in darovalo tukajšnji postaji kraljevih karabinerjev. Tej slovesnosti je prisostvoval sam prefekt s soprogom in zastopniki vojaških poveljstev in drugih oblasti in duhovščine. Najpoprej je bila tiha sv. maša, ki so ji prisostvovali vsi udeleženci s prefektom na čelu, kar je napravilo na verno ljudstvo najlepši vtis. Med sv. mašo je lepo prepeval slovenske pesmi domači pevski zbor pod vodstvom g. Venturinija; sam g. prefekt in njegova gospa sta bila polna hvale o lepem petju. Pri tej priliki se je gospod prefekt spomnil tudi domačih revežev z lepim zneskom. Blagoslovitev zastave se je vršila na trgu vpricho velike množice ljudstva. Pomenljiv je bil govor g. prefekta, ki je najpristraneje pozdravil ljudstvo, ki da mu hoče biti on pravi oče v dobroti in pravičnosti. To je ljudstvo že spoznalo v zadevi bivšega g. komisarja, ki je moral radi svojih krivic naenkrat odstopiti in prepustiti mesto sedanjemu komisarju Radovani-ju, ki je že pokazal, da hoče biti nam pravičen in skrbeti za koristi občine. Zato je hotelo ljudstvo s podaritvijo zastave izkazati hvaležnost tudi g. brigadirju, ki se je največ trudil, da je glas o krivičnem vladanju bivšega komisarja došel do višjih oblasti in se je krivica morala umakniti pravici. Vsa slavnost je dokazala, da hoče ljudstvo biti vdano kralju in državi in da ne zahteva drugega nego spoštovanje svojih naravnih pravic.

ŠKOCIJAN pri Divači.

V nedeljo 9. maja bo naša znamenita jama čarobno razsvetljena. Odprta bo od 10. dopoldne do 4. popoldne. Kdor si jo želi ogledati, naj porabi to ugodno priliko.

Poravnajte

naročnino!

PRIJATELJU JOŽKOTU ZLOBCU V SLOVO.

Dragi!

Ne najdem izrazov, s katerimi bi Ti razkril svojo srčno bol. Ko sem Tebe izgubil, mislim, da sem izgubil pol življenja. Dragi Joško! Usoda je hotela, da sva oba isti dan rojena. Pred več leti sva skupaj vložila prošnji za državno službo. Tebi je bila prošnja ugodno rešena, meni pa odbita. Tako sva bila tri leta daleč vsaksebi. Po treh letih sva po naključju spet prišla v bližino. Navsezadnje sva tudi oba skupaj vložila prošnji za v tujino; tja čez širni ocean. A usoda se je poslužila tokrat (kakor tudi prvič) hudobnih ljudi, kateri so mi za sedaj onemogočili izseliti se s teboj. Božja roka naju je vodila doslej, naju boče tudi poslej. Zaupaj...! Slednjič naju pripelje skupaj, kljub temu, da si gotovi elementi prizadevajo mene ugonobiti.

Sprejmi te vrstice pisane z odkritosrčno besedo v slovo in božja previdnost naj vodi Tvoja pota.

Tomaž, 18. IV. 1926.

Tvoj Viktor.

Stab. Tip. Silvio Spazzal - Trieste.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih pisal, izvov in vse kroje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar. Trst - Via Ugo Polonio 5.

NA PRODAJ imam večjo množino domačega žganja (tropinovca) po L. 18.— liter. Pri večjem naročilu popust. Kar je izven carine se na željo pripelje franco na dom. — Josip Turk, Krtinovca - Sežana.

KOVAŠKEGA učenca od 15—16 let, močnega, zdravega, eventualno nekaj izvežbanega sprejemem takoj. Josip Ferluga, kovač - Korte št. 50. - p. Portorose - Istria.

ETERNIT

je najboljši za kritje streh

A. JANACH & C.

ZALOGA: Trieste - Trst (12)

Via Milano št. 12 (pri veliki pošti)

V zalogi ima tudi cevi za vodovode in strnišča.

JAMSTVO ZA VEČ LET. Tel. 22-42.

Zobozdravnik

Dr. LOJZ KRAIGHER

specialist za zobe in usta sprejema

V Gorici na Travniku št. 20

in v Ajdovščini nasproti pesojnici

Röntgenološki zavod

PRIMARIJA

dr. A. de Fiori

v Gorici

Corso Vittorio Em. III. 14

Sprejema od 9-12 in od 2-4

Izšel je žepni koledar

VEDEŽ

za l. 1926

dobiva se pri

ŠTOKA - TRST

d. z o. j.

Via Milano 37

in vseh trgovinah po deželi. Cena L. 4.— Priporočeno po pošti L. 4.80

Trgovina cerkvenih potrebščin

E. TOFFOLETTO - TRST

Via del Pesce 4

Priporoča zlasti č. duhovščini krasne podobe za spomin prvega sv. obhajila, spominke darove, fine rožence, bogato izbiro slovenskih molitvenikov.

Zaradi reklame po izredno nizki ceni molitvenik «Jezus, prijatelj otrok», 320 strani, v razkošni vezavi, belih platnicah, z zlato obrezo, za 8 lir (in stroške za poštino).

«V nebesa hočem priti!» 192 strani, vezava kakor usnjena, zelo lepa, za 3.— lire.

SEMENA

detelje, sočivja in cvetic. Velika izbira cvetic za vrte, sobane i. t. d. Čebulčki dalj, tuberoz, begonj, gladivi i. t. d.

Zemlja in gnojila v več vrstah.

na zahtevo cenik brezplačno — Odlikovano cvetličarsko in vrtnarsko podjetje

M. GERMAN - TRST

Via Michelangelo 718 - prodajalna Via Roma 3. Tel. 12-49.

Največja zaloga pohištva

na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gosposka ul.) 14

Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem

bodisi za spalnice

bodisi za obednice

od prav preprostih do najbolj razkošnih

Cene zmerne!

Delo trdno!

Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK

VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diploma in zlato svetinjo

Trst via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Starši! Botri!

Birma bo!

Kje boste kupili dobre in fine čevlje po zmernih cenah?

Le pri FORCESSINI!

